

Arrest

nr. 227 209 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. KIRSZENWORCEL
Louizalaan 207/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 20 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. KIRSZENWORCEL en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de X en op X 1990 geboren te X. Sinds u 7 of 8 jaar was groeide u echter op in X, hoewel u nog heen en weer reisde naar X. Toen u 18 of 20 jaar was ging u opnieuw in X wonen, bij een tante langs vaderskant, A. G.. U bleef zes jaar bij haar wonen en vervulde in X het middelbaar onderwijs. Uw tante introduceerde u in 2012 ook bij haar kerk, X, geleid door X.

U frequenteerde de kleine kerk in Lubango en ging in april 2015 met uw tante naar de Sumi berg in Huambo, waar alle gelovigen waren samengeroepen. U kwam op 15 april 2015 aan. De volgende dag werden de gelovigen aangevallen door de politie en het leger. U werd aanvankelijk gevangengenomen en misbruikt, maar wist op 17 april 2015 te ontsnappen. Op 18 april 2015, 's morgens, kon u een bus naar Luanda nemen, waar u tegen de avond aankwam. Tot aan uw vertrek uit Angola woonde u bij een tante in Rangel, Luanda. U probeerde genoeg geld bijeen te krijgen om het land te verlaten. Op 16 augustus 2017 vertrok u uit Angola. U reisde per vliegtuig naar Duitsland en meteen daarop per auto naar België, waar u de volgende dag aankwam. U verbleef bij verschillende mensen uit Portugal, Angola of Brazilië, door wie u ook financieel ondersteund werd, tot u op 30 oktober 2018 internationale bescherming verzocht bij de Belgische instanties.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door de Angolese autoriteiten omdat u tot de "Luz do Mundo" beweging van José Kalupeteka behoort (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, p.16, 19, 20), voluit de evangelische kerk "Sétimo Dia A Luz do Mundo", een afgesplinterde beweging van de Angolese Zevendedagsadventisten (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier).

Volgens uw verklaringen vertrok u op 14 april 2015 samen met uw tante A. vanuit Lubango naar de provincie Huambo, waar alle gelovigen bij elkaar kwamen op de Sumi berg, voor een activiteit die enkele dagen zou duren (zie CGVS p. 6, 12, 15). Op 15 april 2015 kwam u 's avonds aan in Huambo (CGVS p. 12). Op 16 april, de eerste dag van de activiteiten, omsingelde de politie de berg en werden de aanwezige gelovigen beschoten (CGVS p. 13). Uzelf werd gevangengezet en misbruikt, maar wist de volgende dag, op 17 april 2015, te ontsnappen (CGVS p. 13, 14). Op 18 april in de ochtend nam u de bus terug naar Luanda (CGVS p. 18). Daar probeerde u opnieuw naar uw kerk te gaan, maar de kerken waren gesloten (CGVS p. 18). U kende geen andere problemen met de Angolese autoriteiten (CGVS p. 19).

Hierbij dient vooreerst opgemerkt dat u na de aangehaalde vervolgingsfeiten meer dan twee jaar wachtte vooraleer uw land te verlaten, wat de ernst van uw voorgehouden vrees sterk relativeert. Bovendien stelt u in tussentijd geen enkel probleem met de Angolese autoriteiten te hebben gehad (CGVS p. 19), waardoor men bezwaarlijk kan stellen dat u persoonlijk gevisieerd werd naar aanleiding van uw (beweerde) aanwezigheid bij de viering van de Luz do Mundo beweging. Ook na uw aankomst in België, op 17 augustus 2017 (CGVS p. 6), wachtte u nog tot oktober 2018 (CGVS p. 11), dus ruim een jaar, vooraleer u internationale bescherming aanvroeg. Van een verzoeker die stelt zijn land van herkomst verlaten te hebben uit vrees voor religieuze vervolging (CGVS p. 20) kan nochtans verwacht worden dat hij onmiddellijk na aankomst in een veilig land zal proberen zijn verblijf te regulariseren. De vaststelling dat u meer dan een jaar wachtte, toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en laat toe reeds bij voorbaat vraagtekens te plaatsen bij de ernst van uw vrees. Uw verschoning dat u geen weet had van de asielprocedure kan niet worden aangenomen, nu blijkt dat u in België bij verschillende mensen uit de (Portugees sprekende) gemeenschap verbleef en financieel afhankelijk was van hen (CGVS p. 11, 12). U had dus genoeg contacten die u op de hoogte konden stellen van de mogelijkheden om uw verblijf in België te regulariseren en gezien uw (financieel) precaire situatie kan niet worden aangenomen dat u pas na ruim een jaar op de hoogte raakte van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen.

Met betrekking tot uw bewering tot de Luz do Mundo beweging behoord te hebben en in april 2015 bij de massamoord in Huambo aanwezig te zijn geweest, dient opgemerkt dat u hier geenszins van kan overtuigen, gezien de lacunes en tegenstrijdigheden in uw verklaringen.

U stelt sinds 2012 te behoren tot de kerk van Kalupeteka (CGVS p. 15), op uitnodiging van uw tante. Voordien ging u wel eens naar een gewone evangelische kerk in navolging van uw moeder. **Uit uw verklaringen blijkt echter dat u slechts summier op de hoogte bent van de leer en gebruiken van de kerk van Kalupeteka.** Gevraagd wat u aansprak in de kerk van Kalupeteka, stelt u slechts dat u (op het moment van uw aansluiting) geen andere kerk had die u frequenteerde en de kerk van Kalupeteka sprak u wel aan. Opnieuw gevraagd wat er u in aansprak, stelt u dat u er zich goed voelde. (CGVS p. 15.) Gevraagd naar het verschil tussen beide, de gewone evangelische kerk en die van Kalupeteka, stelt u dat ze andere gewoonten hebben. Gevraagd daar wat meer over te vertellen herhaalt u dat ze verschillende gewoonten hebben, maar dat de basis voor beide evangelisch is. Gevraagd waar het verschil dan juist zit verklaart u weinig overtuigend dat je in de kerk van je moeder met een rok mocht komen en in uw kerk ook met een broek en dat dit het belangrijkste verschil was, om vervolgens opnieuw te herhalen dat de gewoontes ook anders waren. Gevraagd of er verschillen waren qua geloof, stelt u uiteindelijk dat de kerk van uw moeder vooral over de bijbel sprak en in de kerk waar u heenging werd er over de komst van Jezus gesproken en over het einde van de wereld. (CGVS p. 15, 16.) Gevraagd of Kalupeteka ook enig idee had wanneer het einde van de wereld zou plaatsvinden stelt u van niet (CGVS p. 18). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat Kalupeteka het einde van de wereld voorspelde in 2015 en blijkt juist dit naderende einde de reden waarom hij mensen aanmoedigde om in afzondering op de Sumi berg te komen wonen en te stoppen met werken of naar school gaan (zie informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).

Gevraagd wat Kalupeteka aan zijn volgers vroeg, weet u wel te vertellen dat hij hen vroeg op de berg te gaan wonen, de kinderen van school te halen en te stoppen met werken en van het land te leven. U stelt deze zaken in 2012, toen u zich aansloot, niet geweten te hebben en er pas langere tijd nadien achter gekomen te zijn. U voegt toe dat u er niet zoveel aandacht aan gaf in het begin, omdat u enkel ging omdat mijn tante het had gevraagd. Gevraagd of u het er dan mee eens was toen u erachter kwam, stelt u dat u het normaal vond omdat hij het jullie zo leerde, maar dat u er aanvankelijk niet zo diep mee bezig was, u ging gewoon naar de kerk. (CGVS p. 17.) Nochtans studeerde en werkte u zelf wel degelijk (CGVS p. 5, 7). U stelt dat u in april 2015, toen u naar Huambo ging, wel al wist wat Kapuleteka van zijn volgers vroeg. Gevraagd wat u daar dan van vond, aangezien u zelf wel had gestudeerd en bovendien ook werkte, stelt u opnieuw dat u er niet zo diep mee bezig was en geen eigen mening had (CGVS p. 17, 18).

Het is echter weinig coherent om enerzijds te stellen dat u niet kan terugkeren naar Angola omdat u er uw religieuze mening niet tot uiting kan brengen (CGVS p. 19, 20) en anderzijds, gevraagd naar de gewoonten en eigenheden van uw religie, meermaals te antwoorden dat u geen eigen mening had en dat u er niet zo diep mee bezig was (CGVS p. 17, 18, 21). Ondanks dat u geen eigen mening had en naar de kerk ging omdat uw tante dit gevraagd had, zou u na uw wedervaren in Huambo nog geprobeerd hebben naar de kerk te blijven gaan, echter zonder succes, aangezien de kerken gesloten werden (CGVS p. 18). U stelt dat u nog bijeenkwam met andere gelovigen en met hen over de kerk sprak, omdat u een geloof had en dit geloof wilde voeden (CGVS p. 19). Ook deze verklaringen zijn weinig coherent met uw eerdere, herhaalde verklaringen dat u er niet zo mee bezig was en geen eigen mening had.

Met betrekking tot uw aanwezigheid in Huambo, valt op dat u wisselende verklaringen aflegt over de lengte van uw verblijf daar. Aan het begin van het gehoor worden de plaatsen waar u verbleven heeft in Angola overlopen. Gevraagd hoe lang u in Huambo verbleef, verklaart u dat u het niet precies meer weet, en stelt u spontaan dat u er enkele weken bleef, ongeveer een week (CGVS p. 5). Gevraagd of u er één week of meerdere weken verbleef, stelt u niet meer zeker te zijn (CGVS p. 6). Verder in het gehoor, gevraagd naar de vervolgingsfeiten, noemt u echter zeer duidelijk de data waarop u in Huambo toekwam en vertrok (15 en 18 april 2015 respectievelijk) en uit uw relaas blijkt duidelijk dat u er slechts drie nachten verbleef (CGVS p. 12-14). Er kan dan ook niet worden ingezien dat u eerder in het gehoor niet met zekerheid kon preciseren of u één of meerdere weken in Huambo verbleef, nu uit uw latere verklaringen blijkt dat u er zelfs geen halve week hebt verbleven. **U kan dan ook niet overtuigen van uw verblijf in Huambo en de vervolgingsfeiten die u er zou hebben meegemaakt.**

Uw desinteresse in de verdere lotgevallen van uw religieuze leider en overige arrestanten, draagt verder bij tot deze conclusie.

Zo dient vastgesteld dat u weliswaar weet dat Kalupeteka en verschillende van zijn volgelingen gearresteerd werden, u bent niet op de hoogte van de exacte beschuldigingen tegenover uw (beweerde) kerkelijke leider en evenmin weet u of andere volgelingen eveneens veroordeeld werden. (CGVS p. 20). Nochtans zou deze informatie cruciaal kunnen zijn om uw eigen risico in Angola te kunnen inschatten. De vaststelling dat u niet de moeite nam dit van nabij op te volgen, doet verder afbreuk aan uw bewering in Angola vervolgd te zijn omwille van uw behoren tot de beweging van Kalupeteka.

Voor zover nog kan worden aangenomen dat u inderdaad tot de Sétimo Dia A Luz do Mundo beweging behoorde, kan op zijn minst gesteld worden dat u niet bepaald een overtuigde volgeling was, gezien uw beperkte betrokkenheid bij de leer en gewoonten van de kerk van Kalupeteka (zie supra). U was zelfs niet op de hoogte van het nakende einde van de wereld (CGVS p.18) door Kalupeteka voorspeld in 2015 (info in de blauwe map). Aangezien u stelt dat u enkel naar de kerk ging omdat uw tante u dat vroeg, kan niet worden ingezien waarom u in Angola niet naar een andere kerk zou kunnen gaan dan de Luz do Mundo beweging. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Angolese regering de volgelingen van Kalupeteka heeft opgeroepen zich bij de Zevendedagsadventisten aan te sluiten en er zijn geen berichten waaruit blijkt dat mensen die ooit de Luz do Mundo kerk frequenteerden, nog vervolgd worden wanneer zij zijn opgehouden dit te doen.

Waar u stelt de algemene veiligheidssituatie in Angola te vrezen, omdat u na uw wedervaren in Huambo opnieuw verkracht werd (CGVS p. 18, 19), dient opgemerkt (1) dat aan uw wedervaren in Huambo geen geloof wordt gehecht (zie supra) en (2) dat de verkrachting zoals u ze beschrijft een losstaande gebeurtenis betreft (CGVS p. 19) die niet onder de conventie van Genève valt, hoe ingrijpend een dergelijke gebeurtenis ook moge zijn. U noemt tevens geen redenen om aan te nemen dat u in Angola opnieuw slachtoffer zou worden van gelijkaardige feiten (CGVS p. 19).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster omschrijft haar enig middel als volgt: "Verzoekster voert een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, van artikel 1, (A) 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. De bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze en met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de overheid beschikt. Verzoekster voert tevens aan dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van de beginselen van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoekster werkt het middel uit als volgt:

"Betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoekster aan dat zij dienaangaande nooit enige argumentatie heeft kunnen naar voor brengen. Zij stelt dat er zich aldus een probleem stelt op het vlak van de rechten van verdediging en het principe van behoorlijk bestuur.

De geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas wordt vooreerst ondermijnd omdat zij er niet in geslaagd is om zijn vrees voor vervolging en reëel risico aannemelijk weet te maken aangezien :

(1) na de aangehaalde vervolgingsfeiten meer dan 2 jaar wachtte vooraleer uw land te verlaten, wat de ernst van uw voorgehouden vrees sterk relativeert "

Ten eerst, vertelde ze dat ze direkt wou vertrekken (p12 interview relaas p. 12 : Sinds wanneer had u al plannen om te reizen? Sinds de situatie in Huambo wou ik niet meer in Angola blijven

Maar ze kon haar reis naar Europa niet betalen, daarom moest ze eerst werken om geld te verdienen om haar reis te betalen.

(2) Ok naar uw aankomst (...) dus ruim een jaar vooraleer uw int.besch.vroeg : ze was nog bang..en probeerde eerts haar plan te trekken zonder hulp van de CGVS te overleven.

(2) [...]

Deze gebeurtenissen hebben een grote shock bij haar veroorzaakt, waardoor zij bepaalde zaken wenst te vergeten of gewoon is vergeten Verzoekster merkt op dat ze het soms moeilijk heeft met het concreet plaatsen van gebeurtenissen omdat het begrip "tijd" voor haar niet zo belangrijk was, daarom kan ze niet met zekerheid sommige vragen beantwoorden.

Op blz 196 van haar verhoor antwoordt ze op de vraag :zeg ze Bent u nu nog aanhanger van O luz do mundo?

Ik heb veel wrokgevoelens omwille van wat er daar gebeurd is.

(3) "u toont verder opmerkelijk weinig interesse in de verdere lotgevallen van uw leider en overige arrestanten (...)

Dat het artikel 1 van de Conventie van Genève, de vluchteling definieert.

Artikel 1 vraagt niets anders dan een angst;

[...]

Verzoekster stelt dat, los van de feiten, zij een alleenstaande jonge vrouw uit Angola is en aldus een kwetsbaar profiel heeft. Uit algemene informatie is het bekend dat voorkomen van en het gebrek aan bescherming tegen mishandeling, verkrachting en (seksueel) geweld tegen vrouwen. in Angola.. Bovendien blijkt uit de informatie dat vrouwen enkel bescherming tegen huiselijk geweld en seksuele uitbuiting kunnen genieten indien zij beroep kunnen doen op mannelijke familieleden. Verzoekster heeft in haar omgeving geen mannelijke familieleden waarop zij kan terugvallen. Haar terugsturen zou een ernstig gevaar inhouden voor haar leven, veiligheid en lichamelijke integriteit.

(4) [...]

Ten eerste, dient er op te worden gewezen dat de verklaringen van verzoekster geen tegenstrijdigheden bevatten en verzoekster heeft dus geen gebeurtenissen weggelaten, zij heeft de feiten weergegeven zoals ze zich hebben voorgedaan. Tijdens het 3 u verhoor bij de verwerende partij dat zeer moeizaam verliep omwille van de emotionele toestand van om in detail en op coherente wijze te vertellen wat er gebeurd was. Toch aarzelde verzoekster, zo stelt zij, op geen enkel moment over de feiten die zij weergaf en bleven haar antwoorden steeds consistent.

Haar tante heeft haar niet enkel naar de kerk gebracht maar meer haar bekeerd tot die kerk.

Verzoekster gaf coherente en, naar haar kennis, veel juiste informatie over haar situatie en vermoedde om die reden niet dat haar verklaringen als onvoldoende bewijs zouden bestempeld worden.

Ze kende de aanhangers van Kalupeteka persoonlijk (Raoul Xavier, Zé en Vennacio).

De minimale tegenstrijdigheden hebben te maken met haar psychologische toestand en dat er meer dan 4 jaar verlopen zijn sinds de gebeurtenissen.

Ten slotte : Dat geoordeeld werd dat men rekening dient te houden met geheel der elementen van het dossier en niet enkel van de ongunstige elementen tot erkenning van de status van vluchteling (R.V.S., nr 60.093 van 16/01/1996; R.V.S. 28/10/1997, nr 69.217).

Verzoekster stelt dat haar problemen, onder de definitie van de subsidiaire bescherming vallen aangezien zij aangetoond heeft dat zij een persoonlijk risico loopt op ernstige schade en dit op een voldoende concrete manier aantoont nu sinds haar verminking en verkrachting Verzoekster merkt op dat de bestreden beslissing ook niet ingaat op het gegeven dat de actuele situatie in Angola momenteel de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen rechtvaardigen.

Het is algemeen bekend dat Angola één van de gevaarlijkste landen is ter wereld. Dit werd onvoldoende in aanmerking genomen in de bestreden beslissing. Verzoekster vreest bij haar terugkeer extra geïsoleerd te worden aangezien de context waar binnen haar vluchtmotieven zich voordeden nog altijd actueel is. Zie artikel : <https://acafrance.fr/app/items/print/actualite/monte-sume---violence-detat-et-impunité>

[...].

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.3. Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake haar verklaringen. Verzoekster moet bijgevolg voldoen aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing stelt: ***“Hierbij dient vooreerst opgemerkt dat u na de aangehaalde vervolgingsfeiten meer dan twee jaar wachtte vooraleer uw land te verlaten, wat de ernst van uw voorgehouden vrees sterk relativeert. Bovendien stelt u in tussentijd geen enkel probleem met de Angolese autoriteiten te hebben gehad (CGVS p. 19), waardoor men bezwaarlijk kan stellen dat u persoonlijk geïnterviewd werd naar aanleiding van uw (beweerde) aanwezigheid bij de viering van de Luz do Mundo beweging.”*** Verzoeksters verweer dat ze eerst moest werken om haar reis te betalen kan niet aanzien worden als een dienstige weerlegging van de vaststelling dat ze gedurende twee jaar geen problemen heeft gehad met de Angolese autoriteiten.

Hierbij voegt zich de vaststelling dat verzoekster na aankomst in België op 17 augustus 2017 nog wachtte tot 18 oktober 2018 om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Verzoeksters verweer dat ze nog bang was en eerst zonder hulp van het CGVS wou overleven kan bezwaarlijk aangenomen worden als een dienstig verweer en ondermijnt *ab initio* haar ingeroepen vrees.

Redelijkerwijze moet worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en gedurende meer dan één jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing stelt: ***“Met betrekking tot uw bewering tot de Luz do Mundo beweging behoort te hebben en in april 2015 bij de massamoord in Huambo aanwezig te zijn geweest, dient opgemerkt dat u hier geenszins van kan overtuigen, gezien de lacunes en tegenstrijdigheden in uw verklaringen.”*** Verzoeksters niet gefundeerde bewering dat ze in shock was waardoor ze zaken is vergeten en dat het begrip *“tijd”* voor haar niet zo belangrijk is, kan geen afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen waaruit blijkt dat verzoekster (i) sinds 2012 behoort tot de kerk van Kalupeteka maar slechts summier op de hoogte is van de leer en gebruiken van de kerk van Kalupeteka; (ii) het verschil tussen een evangelische kerk en de kerk van Kalupeteka niet kon duiden; (iii) niet wist dat Kalupeteka het einde van de wereld voorspelde in 2015; (iv) weinig coherent is door enerzijds, te stellen dat zij niet kan terugkeren naar Angola omdat ze er haar religieuze mening niet tot uiting kan brengen en anderzijds, gevraagd naar de gewoonten en eigenheden van haar religie, meermaals antwoordde dat zij geen eigen mening had en er niet zo diep mee bezig was; (v) met betrekking tot haar aanwezigheid in Huambo, wisselende verklaringen aflegde over de lengte van haar verblijf daar; (vi) niet op de hoogte is van de exacte beschuldigingen tegenover haar (beweerde) kerkelijke leider en evenmin weet of andere volgelingen eveneens veroordeeld werden, hetgeen cruciale informatie is om haar eigen risico in Angola te kunnen inschatten.

Verzoeksters verklaringen zijn derhalve niet samenhangend en aannemelijk en zijn in strijd met de algemene en specifieke informatie die relevant is voor haar verzoek; overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, c) van de Vreemdelingenwet is dit andermaal een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Verzoekster verwijst naar haar profiel van alleenstaande jonge vrouw die kwetsbaar is. Te dezen dient te worden vastgesteld dat ze geen begin van bewijs bijbrengt om te staven dat zij hierdoor een gegronde vrees voor vervolging zou hebben.

Daarenboven blijkt dat ze nog twee jaar in Angola bleef na de vermeende feiten om “*geld te verdienen om haar reis te betalen*” wat een duidelijke aanwijzing is voor haar zelfstandigheid en redzaamheid.

Gelet op de devolutieve werking van het beroep en de vaststelling dat verzoeksters verklaringen niet voldoen aan de bepalingen van artikel 48/6, § 4, c) en d), stelt de Raad vast dat verzoeksters niet geloofwaardig is.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoekster stelt dat “*Angola één van de gevaarlijkste landen is ter wereld*” maar brengt geen concreet gegeven aan om dit voor haar persoon dienstig toe te passen op het bepaalde in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde inzake haar relaas niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS